środa, 25.03.2020

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego

Ostatni dzień Triduum Paschalnego pełen jest wielkanocnej radości, u której podstaw odnajdujemy cud zmartwychwstania. Poranną Mszę rezurekcyjną (łacińskie słowo resurrectio oznacza zmartwychwstanie) poprzedza uroczysta procesja z Najświętszym Sakramentem wyniesionym z grobu Pana Jezusa dla podkreślenia tajemnicy, że ten sam zmartwychwstały Chrystus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi. Triumfalne bicie dzwonów ma przypomnieć trzęsienie ziemi towarzyszące zmartwychwstaniu. Kapłan, ubrany w złotą kapę, podnosi ustawiony przy Grobie Pańskim krzyż ozdobiony czerwoną stułą – znak Jezusa Kapłana, który złożył siebie na ofiarę. Krzyż ten w okresie wielkanocnym umieszczony jest w widocznym miejscu przy ołtarzu. Następnie ksiądz trzykrotnym śpiewem oznajmia: „Zmartwychwstał z grobu Pan, alleluja". Lud za każdym razem odpowiada: „Który zawisł na drzewie krzyża, alleluja". Idący w procesji ministranci niosą krzyż, figurę Zmartwychwstałego, a także zapalony paschał, kapłan zaś trzyma przed sobą monstrancję z Hostią. Wszyscy śpiewają pieśń „Wesoły nam dzień dziś nastał", pochodzącą z XVII w. Tradycyjna procesja trzykrotnie okrąża kościół. (Przy nim zwykle znajdował się cmentarz grzebalny – także i zmarłym głoszono wieść o zmartwychwstaniu). Procesja kończy się odśpiewaniem dziękczynnego hymnu Ciebie, Boga, wysławiamy. Wielkanocną Mszę św. kapłani celebrują w białych szatach. Teksty liturgiczne są pełne radości ze zwycięstwa Pana Jezusa odniesionego nad śmiercią. Czytania biblijne przedstawiają świadectwo św. Piotra o zmartwychwstaniu Chrystusa (Dz 10, 34; 37-43), wezwanie do wierności „temu, co w górze" (Kol 3, 1-4) oraz relację o przybyciu kobiet i Apostołów do pustego grobu (J 20, 1-9). Symbolem zwycięskiego Jezusa jest figura Zmartwychwstałego z chorągwią w ręku, wystawiana aż do uroczystości Wniebowstąpienia. O wielkanocnej radości przypominają coraz rzadziej już spotykane pozdrowienia: Chrystus zmartwychwstał – Zmartwychwstał prawdziwie. Wszyscy znają wyobrażenia baranka z chorągiewką, a przede wszystkim ozdobione jajka i kurczęta – znaki zwycięstwa życia nad śmiercią. Przesłanie to wiąże się również z tradycją dzielenia się poświęconym jajkiem w czasie świątecznego śniadania. Triduum Paschalne dobiega końca po odprawieniu wieczornych nieszporów Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego, zwanej też I Niedzielą Wielkanocną.

Symbole Zmartwychwstałego Chrystusa

Baranek wielkanocny – kiedy anioł śmierci przeszedł ziemię egipską i zabił w każdym domu pierworodnych synów, ominął domy Izraela dlatego, że ich drzwi naznaczone były krwią baranka. Baranek paschalny był zapowiedzią Jezusa Chrystusa, którego krew miała ocalić od śmierci wiecznej cały rodzaj ludzki. Na tę symbolikę wskazuje już prorok Izajasz ok. 700 lat przed narodzeniem Pana Jezusa. Św. Jan Chrzciciel wprost wskazuje na Chrystusa i mówi o Nim: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata" (J 1, 29). Także św. Jan Apostoł w Apokalipsie w wielu miejscach pisze o Chrystusie Baranku.

Figura zmartwychwstałego Chrystusa z chorągwią w ręce – przypomina zwycięstwo odniesione nad wrogami i chwałę otrzymaną przezeń od Ojca Niebieskiego. Obok figury na ołtarzu stawia się krzyż z czerwoną stułą – symbol Chrystusa Kapłana.

Paschał, wielkanocna świeca – symbolizuje Chrystusa, który powiedział o Sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia" (J 8, 12). Liturgia przewiduje, aby Paschał zapalany był przez cały okres wielkanocny w czasie Mszy św. Ta świeca oznacza Chrystusa jako naszego nauczyciela.

Kurczęta – sam Jezus przyrównał się do ptaka rozciągającego skrzydła nad swoimi pisklętami (por. Mt 23, 37). Pisklę, przebijając skorupę, wychodzi z niej zwycięsko. Podobnie Chrystus pokonując śmierć, wyszedł ze skorupy ziemi.

Pisanki, kraszanki – zdobione jajka. Oznaczają zwycięstwo życia nad śmiercią. Dawniej w Wielkim Poście nie można było spożywać jaj i dlatego niesiono je tak chętnie do poświęcenia. Już w XII w. o zwyczaju pisanek wspomina w swojej Kronice Wincenty Kadłubek. Podobną symbolikę mają „palmy" rozkwitłe baziami.

Alleluja! Jezus Żyje!

Ta radosna nowina dobiega dzisiaj z każdej świątyni. Wesoły nam dzień dziś nastał – śpiewamy wszyscy, bo Pan zmartwychwstał. Najważniejszą uroczystość Kościoła nazywamy Wielkanocą, ponieważ cud zmartwychwstania Jezusa Chrystusa dokonał się nad ranem, o świcie. Uroczystość ta jest pierwszym i najdawniejszym świętem w Kościele. Obchodzona była już przez Apostołów, kiedy Żydzi obchodzili swoją Paschę na pamiątkę wybawienia z niewoli egipskiej. W tym samym czasie przypadła śmierć Pana Jezusa i Jego zmartwychwstanie jako tajemnica naszego odkupienia, wybawienia z niewoli szatana. Żydzi obchodzili Paschę dnia 14 Nizan, bo tak przykazał im Mojżesz. Przez wyraz Nizan określano miesiąc (30 dni) od nowiu marca do nowiu kwietnia. Ponieważ Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę, dlatego chrześcijanie już od II wieku pierwszą niedzielę po pełni wiosennej zaczęli obchodzić jako Wielkanoc. Tak również uchwalił sobór w Nicei w 325 r., dodając, że za pełnię wiosenną uważa się tę, która wypada po zrównaniu dnia z nocą, czyli po 21 marca. Dlatego Wielkanoc może być obchodzona pomiędzy 22 marca a 25 kwietnia.

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego jest najważniejszym świętem w Kościele. Mogłoby się wydawać, że Boże Narodzenie – przyjście na ziemię Syna Bożego, ma większą rangę. Jest jednak inaczej, gdyż dopiero swoim zmartwychwstaniem Chrystus potwierdził, że był prawdziwie Mesjaszem i Synem Boga. Nawet kiedy Pan Jezus czynił cuda, można było powołać się na działalność Mojżesza i proroków. Jednak cud zmartwychwstania przekonuje wszystkich, którzy mają dobrą wolę i chcą poznać prawdę. Dlatego Wielkanoc jest słońcem roku kościelnego, centrum wszystkich tajemnic, związanych z życiem i posłannictwem na ziemi Jezusa Chrystusa.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Zmartwychwstanie stanowi przede wszystkim potwierdzenie tego wszystkiego, co sam Chrystus czynił i czego nauczał. Wszystkie prawdy, nawet najbardziej niedostępne dla umysłu ludzkiego, znajdują swoje uzasadnienie, gdyż Chrystus dał ich ostateczne, obiecane przez siebie potwierdzenie swoim Boskim autorytetem" (nr 651). „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara" (1 Kor 15, 14) .

Misterium Zmartwychwstania Chrystusa jest rzeczywistym wydarzeniem, potwierdzonym znakami historycznymi, jak świadczy o tym Nowy Testament. Około 56 r. św. Paweł napisał do Koryntian: " Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu" (1 Kor 15, 3-4). Całe to wydarzenie pozostaje jednak tajemnicą wiary.

Sam wyraz „zmartwychwstać" oznacza powstać z martwych, przejść ze śmierci do życia. Śmierć polega na odłączeniu duszy od ciała, natomiast zmartwychwstanie – na ponownym połączeniu duszy z ciałem. Jedynie Bóg, który jest Panem życia i śmierci, może tego cudu dokonać, gdyż jako Stworzyciel jest wszechmocnym Panem stworzeń i praw, jakie nimi rządzą. Pan Jezus przez zmartwychwstanie dał podstawę do wiary, że i nasze ciała również kiedyś ożywi, tak jak obiecał. Po śmierci Chrystusa Żydzi nakazali Piłatowi, aby zabezpieczył grób aż do trzeciego dnia, by przypadkiem nie przyszli Jego uczniowie, nie wykradli Go i nie powiedzieli ludowi, iż powstał z martwych. Pieczołowitość, z jaką Sanhedryn to uczynił, wskazywała na wykluczenie wszelkiej nadziei. A jednak właśnie ta straż miała być koronnym świadkiem wydarzenia. Pusty grób i leżące płótna oznaczają, że ciało Chrystusa dzięki mocy Bożej uniknęło zniszczenia śmierci. Potem, przez czterdzieści dni Chrystus zjawiał się wśród swoich uczniów i wyznawców, jadł z nimi

i rozmawiał, wydając ostatnie polecenia.

„Przedmiotem wiary w Zmartwychwstałego jest wydarzenie historyczne poświadczone przez uczniów, którzy rzeczywiście spotkali Zmartwychwstałego, a równocześnie wydarzenie tajemniczo transcendentne jako wejście człowieczeństwa Chrystusa do chwały Bożej" (KKK 656) .

[embedyt] https://www.youtube.com/watch?v=htNpAsI0zxU[/embedyt]